

288. Ode till glädjen

L. van Beethoven
(Ur nionde symfonin)

Allegro

An die Freude

1. Gläd-je, skö-na gu-da-gnis-ta, dot-ter av E-ly-si-um,
Freu-de, schö-ner Göt-ter-fun-ken, Toch-ter aus E-ly-si-um!

eld-be-sjä-la - de vi dris-ta trä-da till ditt hel-ga rum.
Wir be-tre-ten feu-er-trun-ken, Himm-li-sche, dein Hei-lig-tum,

Se, din trollmakt sam-man-lö-der vad som - åt-skilt ti-den ställt; al-
Dei-ne Zau-ber bin-den-wie-der was die-Mo-de streng ge-teilt; al-

- la människor bli-va brö-der, där du di-na ving-ar fällt.
- le Menschen wer-den Brü-der, wo dein sanf-ter Flü-gel weilt.

2. Den ett lyckokast har vunnit
att en väns förtrogne bli,
den ett älskligt viv har funnit
må sitt jubel stämma i.
Så ock den som vann en enda
själsförvant på jordens rund.
Den det ej förmått må vända
gråtande från ditt förbund.

2. Wem der grosse Wurf gelungen,
eines Freundes Freund zu sein,
wer ein holdes Weib errungen,
mische seinen Jubel ein!
Ja, wer auch nur eine Seele
sein nennt auf dem Erdenrund!
Und wer's nie gekonnt, der stehle
weinend sich aus diesem Bund.